

Tur Til Fur den 28.05.2009

Af Hanna Frydenlund.

Torsdag den 28. Maj var vi ca. 40 forventningsfulde vinterbadere (børn og voksne), der mødtes ved roklubben i Skive. Klokken var 17 og målet var en udflugt til Fur med indlagt foredrag om øens historie, derefter en tur i bølgerne og som afslutning en middag på Fur Bryghus.

Vi fordeltes i de private biler og kørte af sted mod færgelejet. De fleste af os var pakket godt ind og havde især noget om øerne, da det blæste en halv pelikan, mens solen skinnede fra en skyfri himmel.

Overfart med færgen og derefter kørte vi i kortege mod nordkysten ved Gammelstrand, hvorfra vi skulle vandre en lille times tid.

Steen E. Nielsen, naturvejleder var kommet på en svær og næsten håbløs gerning, idet vindens susen og hylene forhindrede hans ord om øens historie og kom kun de nærmeststående til gode.

Det var bare utroligt spændende at høre om molerets historie. Moler er en aflejret bjergart og består af 30% ler og 70% diatomer (kiselalge med grønkorn, dvs. en plante.) dannet for ca. 55 millioner år siden. Dengang lå havbunden 150-400 m under fjordens nuværende overflade, og i millioner af år er kalkskaller og lerminerale aflejret på bunden.

En stor sten var halv blotlagt i klinten og et bud på den var, at den var kommet fra Norge og havde ligget der i millioner af år.

Man kunne også se på nogle askelag at der havde været vulkanudbrud flere gange, og på afstanden mellem askelagene kunne man se hyppigheden af vulkanudbruddene. I denne periode var der talrige vulkanudbrud i Atlanten, og de udløste enorme mængder kulbrinter (global opvarmning). I samme periode var Nordpolen isfri.

Moler er meget blødt, derfor er det meget yndet, at man medbringer en lille hammer og evt. et forstørrelsesglas, - så slår man et stykke moler i stykker, og hvis man er heldig kan man måske finde et fossil, dvs. et lille havdyr eller et aftryk af en plante.

I dag udnyttes moleret til kattegrus, idet det er meget sugende.

Det var jo meningen, at vi skulle en tur i vandet, men det var pga. blæst og store bølger helt umuligt på Nordstranden - og ingen havde lyst til at gå i vandet der, og derfor kørte vi til et roligere sted, hvor bølgerne var knap så høje og under stor moro blev der omklædning på stranden, og kroppen blev dyppet i bølgerne..

Derefter var det blevet tid til middag og vi kørte mod Bryghuset, hvor der var bestilt bryghusgryde til os.

Fur Bryghus er jo meget berømt for sine mange velmagende ølsorter, og der var stor kø omkring baren da det tager sin tid at få et velskænket glas øl.

Da alle var kommet til sæde ved de smukke borde holdt Eva en velkomsttale, og snakken gik lystigt indtil maden blev båret ind i store skåle. Veltillavet og god mad som vi spiste med stor appetit.

Steen blev takket for sin indsats og store viden om øen og belønnet med en god flaske.

Alt har jo en ende, og vi skulle jo også nå færgen, så da der blev lidt uro ved bordene, holdt Peter en tale, informerede os om de seneste udviklinger angående klubben og takkede for det store fremmøde og ønskede os en rigtig god sommer med håb om at se os alle til badestart i oktober måned.

Vi nåede færgen i god tid, og nogle blev vidner til at se et par måger, der gjorde udfald mod en dreng, så faderen måtte komme til undsætning. De havde sikkert en rede tæt på færgelejet.

Senere satte mågerne sig side om side på en høj lysmast og jeg forestillede mig, at de sad og diskuterede, hvordan de skulle beskytte deres rede.

Vi var hjemme ved 22.30-tiden, det var stadig lyst og en pragtfuld aften.

Jeg tror alle var enige om, at det havde været en dejlig tur, og vi siger tak til arrangørerne og fra min side kan jeg kun sige, at man lærer mange nye mennesker at kende, når man stuver sig sammen i de private biler.

Mange hilsener til alle i vinterbadeklubben - jeg glæder mig til en ny sæson i oktober.

Hanna.